

Jeg forstår på hr. Peder Sass, at man er enig i Enhedslistens og SF's dagsordensforslag, bortset fra det sidste punkt, men enig i de tre første pinde. Jeg forstod på hr. Peder Sass, at de ting indgik i redegørelsen, at de lå i naturlig forlængelse af den, og at man var enig i dem. Jeg vil gerne have et svar på, om det er korrekt, at man er enig i de tre første ting, for så vil vi overveje at trække den fjerde pind ud og fremsætte et nyt dagsordensforslag. Når ideen med en forespørgselsdebat er, at der skal komme en tilkendegivelse af, hvor vi hver især står, må det da også være naturligt, at vi får lavet en dagsorden, der siger noget, så spørgsmålet til hr. Peder Sass er altså: Er man enig i de tre pinde?

(Kort bemærkning).

Peder Sass (S):

Nu skulle det jo ikke være nødvendigt, at vi belærer hinanden om, hvordan proceduren er, når vi diskuterer dagsordener. En dagsorden er jo noget, vi diskuterer og forhandler os frem til i vore respektive grupper, inden den når frem til Folketingssalen, for det er jo ikke nogle formuleringer, vi bare lige står her og laver. Dermed tilkendegiver jeg altså, at vi har været igennem en langvarig proces i vore drøftelser for at nå frem til et dagsordensforslag.

Der vil naturligvis være elementer i indholdet af hr. Kristen Touborgs dagsorden, som vi er enige i; men vi har altså fundet frem til, at vores kort formulerede dagsorden er dækkende. Når vi tager ministerens redegørelse til efterretning, signalerer vi også, at de elementer, der indgår i redegørelsen – og det er i øvrigt elementer, som også fremgår af dagsordenen, og der er altså et sammenfald – skal indgå i de videre forhandlinger med organisationerne.

Brian Mikkelsen (KF):

Vi har været rundt om de fleste facetter i denne debat, synes jeg. Den har været god, og den har været lærerig.

Vi skal jo ikke gentage os selv under debatten om denne sag på dagsordenen, men jeg vil godt slå fast, at jeg synes, det er en god skriftlig redegørelse, ministeren har fremlagt for os for 6-7 uger siden. Vi synes også, at mange af de ting, ministeren har talt om i dag, har været positive og konstruktive, selv om det er klart, at der er nogle substantielle forskelle på at være eksempelvis konservativ og at være radikal kulturminister i en socialdemokratisk domineret regering. Men de er ikke større, end at vi sagtens kan

være enige om hovedlinjerne, og det er derfor, vi har stukket hovederne sammen og er blevet enige om dette dagsordensforslag, der har kulturministerens redegørelse som fundament.

Jeg opfatter det ikke som et problem, at SF og Enhedslisten siger – det skal de jo sige – at dagsordenen er indholdsløs og diffus. Den indeholder nogle opfordringer til en konstruktiv dialog med idrætsorganisationerne, og det er jo det, vi vil fra konservativ side: Vi vil have en konstruktiv dialog, et samspil med idrættens verden uden at stille alt for bombastiske krav, og vi har også fået lovning fra ministerens side om, at det vil han heller ikke. Men selve forhandlingsstrategien kan jo godt være lidt forskellig.

Kristen Touborg (SF):

Jeg skal i lighed med de øvrige ordførere heller ikke bruge ret meget af Folketingets tid på denne forespørgselsdebat, som tilsyneladende alligevel ikke rigtig har nogen mening, da man ikke ønsker at vedtage en dagsorden, der virkelig siger noget. Det må jo siges at være spildte Guds ord på Balle-Lars, og det skal jeg lade være med at bruge Folketingets tid på og nøjes med at opfylde de løfter, jeg gav lidt tidligere i debatten om at kommentere det dagsordensforslag, der nu foreligger.

Teksten er nærmest lidt pinlig eller grinagtig, synes jeg, medmindre den er humoristisk ment, og det er jeg lidt i tvivl om. Jeg plejer egentlig at være ret god til at kunne gennemskue, hvornår der er tale om humor, hvornår der er tale om en spøg. Men det er der vistnok ikke her, så jeg vil tillade mig at citere, hvad det er, der egentlig står i den.

Der står, at der skal forhandles med idrætsorganisationerne om, hvordan opgaverne for de fremtidige indsatsområder bør løses og fordeles, idet man forventer, at organisationerne vil tage del i vor tids udfordringer. Vil tage del i vor tids udfordringer – ja, og hvad betyder så det? For mig at se er der mange ting, der er vor tids udfordringer, og det, jeg først kommer i tanker om, er sådan set arbejdsløsheden, som måske set med mine øjne er det største problem. Mon det er det, der tænkes på i dagsordenen? Er det et spørgsmål om, at idrætsorganisationerne skal sættes ind og prøve at løse arbejdsløshedsproblemet? Det er det jo næppe.

Det næste, som man som SF'er kan komme i tanker om, er sådan set spørgsmålet om de fire forbehold i EU-sammenhæng, for det er for SF